

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Warum Fließferde keine Haare haben /

Varför flodhästar inte har hår

Skreven av: Basilio Gimo, David Ker

Illustrerad av: Carol Liddiment

Översatt av: Anna Westfahl (de), Lena Normén-

Younger (sv)

Denna saga kommer från African Storybook

(africanstorybook.org) och vidarebefordras av

Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>),

som erbjuder sagor på många språk som talas i

Sverige.

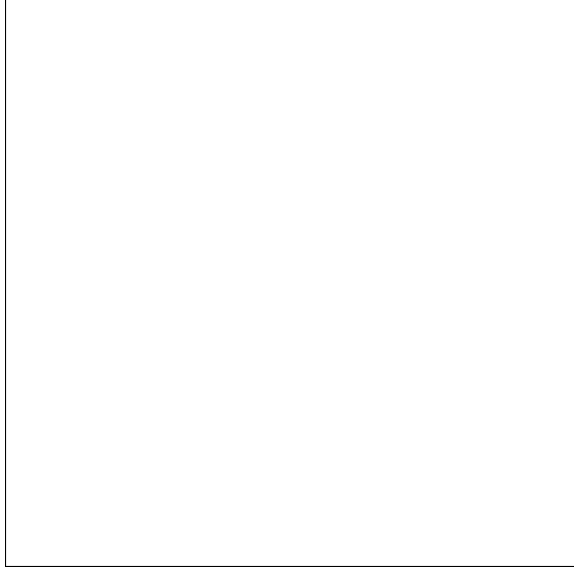
Detta verk är licensierat under en Creative Commons

[Erkännande 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv>

Warum Fließferde keine Haare haben

Varför flodhästar inte har hår

 Basilio Gimo, David Ker

 Carol Liddiment

 Anna Westfahl

 tyska / svenska

|| nivå 2

(utan bilder)

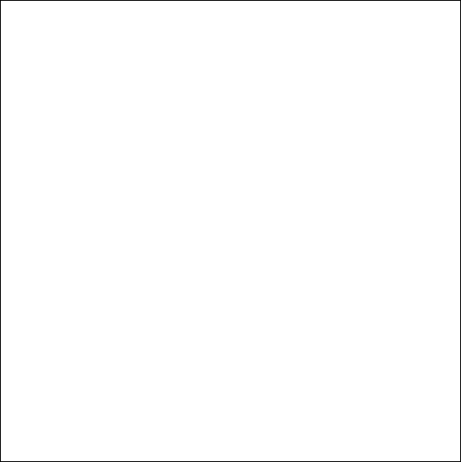

Eines Tages lief Hase am Fluss entlang.

...

En dag gick Kanin längs flodens kant.

Flußpferd war auch da. Sie machte einen
Spaziergang und fraß etwas schönes grünes
Gras.

...

Flodhäst var också där för att gå en runda och
äta lite gott grönt gräs.

Flußpferd bemerkte Hase nicht und trat aus Versehen auf Hases Fuß. Hase schrie los: „Du, Flußpferd! Siehst du nicht, dass du auf meinem Fuß stehst?“

...

Flodhäst såg inte att Kanin var där och råkade trampa på Kanins fot. Kanin började skrika åt Flodhäst: "Du Flodhäst! Ser du inte att du ställde dig på min fot?"

Hase freute sich, dass das Haar des Flußpferdes verbrannt war. Und bis heute, aus Angst vor dem Feuer, bleibt Flußpferd immer in der Nähe von Wasser.

...

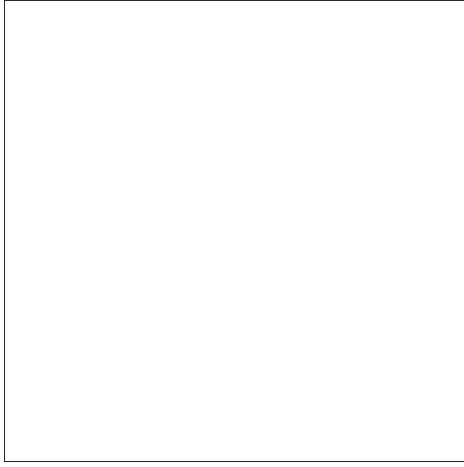
Kanin var glad över att Flodhästs hår hade brunnit upp. Och nuförtiden går Flodhäst fortfarande sällan långt bort från vattnet av rädsla för Eld.

Flußpferd entschuldigte sich: „Tut mir leid. Ich habe dich nicht gesehen. Bitte vergib mir!“ Aber Hase hörte nicht zu und schrie Flußpferd an: „Das hast du mit Absicht gemacht! Eines Tages wirst du sehen! Dafür wirst du bezahlen!“

...

Flodhäst bad om ursäkt: „Ursäkta, jag såg dig inte. Snälla, förlåt mig!“ Men kanin ville inte lysna och skrek åt Flodhäst: „Du gjorde det med fliti! En vacker dag ska du få se! Då ska du få betala för det här!“

Flußpferd fing an zu weinen und lief zum Wasser. All ihr Haar war vom Feuer verbrannt. Flußpferd schluchzte: „Mein Haar ist im Feuer verbrannt! All mein Haar ist weg! Mein schönes Haar!“

...

Flodhäst började gråta. Allt hennes hår hade bränts upp av elden. Flodhäst fortsatte att gråta: „Mitt hår brändes upp i elden! Allt mitt hår är borta! Mitt vackra hår!“

Hase zog los, um Feuer zu suchen und sagte:
„Los, verbrenne Flußpferd, wenn sie aus dem
Wasser kommt, um Gras zu fressen. Sie ist auf
mich drauf getreten!“ Das Feuer antwortete:
„Kein Problem, Hase, mein Freund. Ich werde
tun, worum du mich bittest.“

...

Kanin gick till Eld och sa: "Gå och bränn Flodhäst
när hon kommer ut ur vattnet för att äta gräs.
Hon trampade på mig!" Eld svarade: "Inga
problem Kanin, min vän. Jag ska göra precis vad
du ber om."

Als Flußpferd später weit vom Fluss entfernt
Gras fraß, brachen -wusch!- die Flammen aus
und begannen Flußpferdes Haare zu
verbrennen.

...

Senare åt Flodhäst gräs långt bort från floden
när det plötsligt sa svisch! Eld flammade upp.
Flammorna började bränna upp Flodhästs hår.